

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2017. augusztus

„Minden forrásom belőled fakad”

Az úrnapi körlevélben mindannyian hallhattuk, hogy 2020-ban Budapesten Eucharisztikus Kongresszus lesz, amelynek jelmondata a Zsoltáros egy részlete: *„Minden forrásom belőled fakad”*. (Zsolt 87,7). Ez a fogság után keletkezett zsoltár hálát ad azért, hogy a Szent Hegyen különböző népek együtt fogják majd ünnepelni az Urat. Kifejeződik benne az öröm, hogy az egység végső alapja a teremtő Isten, Akihez mint forráshoz járulva találhatjuk meg létünk és közösségi létünk alapjait. Nagyon mély és gyönyörű gondolat ezt a képet összekapcsolni az Eucharisziával. Az Újszövetségben táruult fel ugyanis előttünk, hogy ez a forrás nem egy szent lelki magaslat, hanem Jézus Krisztus, az Isten Fia, Aki az utolsó vacsorán nekünk és értünk adta önmagát. A II. Vatikáni Zsinat ezért nevezte a szentmise áldozatot az egész keresztény élet *„csúcspontjának és forrásának”* (LG 11).

Hogyan lehet ezt az üzenetet életünkre alkalmazni? Megosztott, vagy ahogyan Szent II. János Pál pápa írja, a bűn következtében *„megtöredezett”* világban élünk. A bűnös cselekedetek ugyanis repedéseket hoznak létre

környezetünkben, de bennünk, elkövetőkben is. S ha nyomon követünk egy-egy ilyen cselekedetet, akkor láthatjuk, hogy szinte jóvátehetetlen hatásokat válthat ki. Így például egy sértés, előítélet, rágalom nagyon mély nyomokat hagy lelkünkben. Ezeket a mély sebeket gyógyítani is nagyon nehéz, hiszen lehetetlen megmondani, hogy évekkkel ezelőtt kinek, mennyiben volt igaza, bántók vagy megbántottak sok esetben már nem is élnek. Az adott vagy kapott seb azonban ott van bennünk. Hogyan élhető az az egység, amire vágyakozunk? Isten közelsége, a közös forrásból való merítés, a belőle való táplálkozás képes csak gyógyítani ezeket a sebeket. Annak tudata, hogy Isten mindnyájunk közös Teremtője, aki annyira szeretett minket, hogy Fiát adta értünk.

A Szentmise, a bűnbánat és a közös asztalhoz való járulás, az Eucharisztia vétele adhatja meg számunkra a közös örömet, amelyről a Zsoltáros is ír. Az Istenből faladó kegyelmi forrás körül találhatunk újra egymásra és ünnepelhetjük az Isten-gyermekség örömét.

Ferenc atya

Búcsú volt minálunk

A búcsú az előttünk élt generációk számára afféle vásárt, vurstlit, népünnepélyt jelentett. Ami talán nem is lett volna baj, ha erősítette és nem elfödte volna az ünnep eredeti tartalmát. Azt, hogy ez az ünnep a templom „nevenapja”, és hogy ezen alkalommal a bűnbánat kellő formáit gyakorolva bűnhődésünk részleges elengedését („búcsúját”) remélhetjük, kevesen tartották számon.

Hogy mi, mai újlakiak ennek tudatában legyünk, azt a szép, felemelő liturgia is segítette. Ferenc atya ihletetten celebrálta az ünnepi miséket, valamennyit, de még egy délutáni margitszigetét is, fogadja érte köszönetünket és elismerésünket. A délelőtti miséken a zenei szolgálatot kántorunk, Tóth Miklós Zsolt a tőle megszokott magas színvonalon vezette. A kilences misén templomunk scholája magában, a fél tizenegyesen pedig Cimbalom utcai reformátusokkal Budapesti Ökumenikus Kóruddá kiegészülve énekelt. Az előbbin Zsolt, az utóbbin Bacsai János

zongoraművész orgonált, Szamadó Gabriella operaénekes énekelt, Zsolt felesége, Krisztina és fia hegedült. A zenei „merítés” sokoldalú volt, Fernand Mawett miséje mellett hallhattunk népi és régi és barokk és romantikus művet is.

A Sársól Boldogasszony Kórus az esti szentmise után önálló hangversenyt adott Török Andrea vezényletével, amelyre sokfelől gyűlt össze a közönség. A műsorban a modern magyar szerzők művei domináltak, ritka eseményként ősbemutatót is hallhattunk templomunkban: az ünnephez illően Harmath Dénes *Magnificat* c. műve hangzott el. Az est előadói között szerepeltek Csóka Anita, Ambrus Ákos és Lánszki Fülöp szólísták, valamint egy kamarazenekar. A szép sikerű hangversenyt agapé követte.

Mindezt azonban megelőzte a templomkertben és részben a plébánián egész délelőtti zajló eseménysor. Ez bizony mai formájában is népünnepély – de nem vásár.

Voltak pódiumbeszélgetések és bemutatkozások (Aszalós Zoli irányításával), vetélkedő és fényképnézés, „dúdoló” a kicsiknek és bográcsolás a nagyoknak. A részvétel felülmúlta a várakozást, jöttek hívek és

bevetődök, kanalaztunk és koccintottunk, ismerkedünk és beszélgettünk. Jó volt együtt ünnepelni.

Szaszovszky József

Kármelhegyi Boldogasszonyt köszöntöttük

Az Újlaki Hangok múlt havi számában Szöllősi Szabolcs írt az Ürömi utca és a Szépvölgyi út találkozásánál álló, historizáló (romantikus) stílusban megépített kis kápolnánk történetéről, az épület külsején már elvégzett és a még elvégzendő felújítási feladatokról. Hálásan köszönjük, hiszen ezeket a munkákat valamennyiünk helyett és valamennyiünk öröme végezte és végzi el Szabolcs, saját vállalkozásban, saját erőből. Ahogyan azt Szabolcs az említett írásában előre jelezte: a kápolnában ünnepi szentmise volt július 16-án, vasárnap délután 4 órakor.

Ferenc plébános atya, a Kármelhegyi Boldogasszony nagy tisztelőjeként, néhány évvel ezelőtt határozta el, hogy ezt az ünnepet a kápolna 1854-es, újjáépítést követő felszentelésének évfordulóján, július 16-án szentmisével ünnepeljük meg. Az előző alkalomra visszatekintve, emlékezhetünk arra, hogy már akkor is megtelt hívekkel a kis kápolna – évenként egyre többen lettünk. Ilyenkor, július közepén, mindig nagyon meleg van, és bizony hamar elfogy a levegő a kis épületben. Az idén azonban nemcsak ezért maradt nyitva a templom kapuja. Ez alkalommal már a nyitott kapun kívül is szorultunk néhányan. Ferenc atya utalt is arra, hogy – bár kicsiben – de ezzel a „sokasággal” már igazi „búcsú” atmoszféra vett körül minket. Az ünnepélyességet tovább emelte a ministránsok megnövekedett létszáma, a méltóságteljes, szép liturgia. A helyszín adottságaihoz illeszkedő módon az oltár felé miséző papnak a mise kiemelkedő pillanataiban – Úrfelmutatáskor, a doxológiánál – a hívek felé fordulása tette hangsúlyossá, hogy bár Szűzanyánk ünnepnapjára gyűltünk össze (a Neki is a legjobban

tetsző módon), átélhettük, hogy az Eucharisztia a liturgia szíve, Ó, Krisztus van mindig a központban.

Ferenc atya homíliájából egyetlen gondolatot, képet kiemelve, amellyel ő a kápolna boltozatán látható, karjait felénk kitaró Szűzanyát ábrázoló falképre is utalt: nagy-nagy bizalommal fordulunk Égi Édesanyánkhhoz, kérve őt, hogy köpenyével betakarva öleljen magához minket és szeretteinket, s így mentsen meg a fenyegető veszedelmektől. Valamennyire azt is átélhettük, hogy e köpenyhez hasonlóan maga ez a kis kápolna is egyfajta azílium: a kegyelem és béke kis szigete a körülöttünk gyakorlatilag megállás nélkül zúgó-morajló forgalom folyamában.

Zsolt karnagy úr megszokott módon felemelő és magával ragadó éneke ugyan hangosítás nélkül is megbirkózott a kívülről érkező zajos háttérrel, jómagam (gondolom, kevésbé jól halló sorstársaimmal együtt) mégis nagyon hálás vagyok azért, hogy ez alkalommal sikeresen működött a mobil hangosítás. Ez bizony szükséges volt ahhoz, hogy ne csak látásból vagy „rutinból” tudjuk, hogy éppen hol tart a liturgia, hanem hogy halljuk és meg is értsük a szövegeket, például Ferenc atya már említett homíliáját is.

Köszönjük ezt az ünnepet, elsősorban a Mennyei Atyának, akitől minden jó származik. Köszönjük Szűzanyánknak, akit mi egyaránt tisztelünk Sarlós Boldogasszonyként, Kármelhegyi Boldogasszonyként, és akinek Segítő Szűzként való közbenjárását mindenkor kérjük – emlékezve ezzel templomaink eredeti titulására is.

Fejérdy Tamás

Plébániai híreink nyomtatott és elektronikus formái

Folytatjuk sorozatunkat a plébániánkon működő munkacsoportokról, azzal a céllal is, hogy e munkacsoportok tagsága bővüljön plébániánk

templomba járó hívei közül önként jelentkezőkkel, olyanokkal (is), akik eddig még nem vettek részt közös szolgálatokban. Következzék a

Sajtó munkacsoport

bemutatása. Plébániánk eljövendő eseményeiről híradást a munkacsoport vezetője, Pazicski Tibor küld a kerületi önkormányzati kiadványoknak, azaz a II. kerületi Budai Polgár és a III. kerületi Óbuda Újság c. lapoknak. Így híveink az elkövetkező időszak főbb programjait a postaládájukba bedobott anyagokban böngészve is megtalálják.

A templomba járók pedig a padosok mögött, az újságos „standnál” tudnak hozzájutni havi újságunk, az Újlaki Hangok példányaihoz. Ezt Szaszovszky József szerkeszti, plébániánk hívei írnak bele, felelős kiadója Beran Ferenc plébános úr.

A továbbiakban az internetes elérhetőségekről szólunk. Először következnek templomunk web oldala.

Ennek kiindulási címe könnyen megjegyezhető: ujlakitemplom.hu vagy www.ujlakitemplom.hu.

Ezekon a web oldalakon elsősorban állandó adataink találhatóak meg, például az „Elérhetőség” és „Mindennapok” menüpontok alatt. Például itt tájékozódhatunk templomunk miserendjéről, a gyóntatás, szentségimádás, zsoltosma idejéről, bibliaóráról, párkapcsolati estékről, vagy éppen az „Újlaki Dúdoló” nevű baba–mama-foglalkozásokról. Az Újlaki Hangok kiadásait pedig 1996-ig visszamenőleg is, de a legfrissebbet is – amit most olvasunk, ezt is – elérhetjük az „Újlaki hangok” menüpont alatt (pdf formátumban). Ahogy az újságot is, úgy a web oldalakat is Balogh András lapgazda gondozza.

A facebookon is megtalálható plébániánk, dinamikus, sokrétű tartalommal, a facebookra jellemzően nem jólfésülten, rendezett struktúrával, hanem amolyan vegyesen, ám frissen. Akinek van facebookos belépése, az saját kezdőoldalától baloldalt, a „Lehetőségek” lpont alatt a „Csoportok”-ra kattintva fent a keresőben elég, ha annyit beír, hogy „ÚJLAKI” és máris választhatja az ÚJLAKI PLÉBÁNIA KÖZÖSSÉGE csoportot. Ennek „hivatalos” címe: <https://www.facebook.com/groups/1758977171088845/>

Itt aztán jelentkezni lehet tagnak, és valamelyikünk a tagsági kérést majd adminisztrátorként jóváhagyja. Ezt a facebook-csoportot Pazicski Tibor hozta létre, de mások is feltehetnek és tesznek is fel ide anyagokat. A fent megadott keresés során akár az „Újlaki napközis

tábor” csoportot is megtalálhatjuk, gazdag szöveges, képi, fotó és videó tartalmakkal, 2012-től kezdve.

Egy plébánia természetesen az évszázadok során kialakított módokon is informálja, a híveket. Az elsődleges forrás nálunk is a hirdetés, akár a szentmise végén szóban, akár a hirdetőtáblán. A fentiek ennek továbbvitelének, gazdagításának tekintendők, a mai kornak megfelelő válaszként arra, hogy hogyan adhatjuk tovább a jézusi örömhírt.

Természetesen van mód emellett arra is, hogy a hívek is visszajelezzenek, vagy éppen véleményeket küldjenek a plébánia közössége felé. Facebook-oldalunk a jellegéből adódóan már önmagában is alkalmas erre. Emellett a plébániai munkacsoportoknak is lehet e-mailben üzeneteket küldeni, sőt, lehet jelentkezni is, ha valaki az adott munkacsoport munkájában részt szeretne venni. A sajtó munkacsoport esetében:

Pazicski Tibor sajtó munkacsoport vezető

Email: sajtó @ ujlakitemplom.hu

Itt most újra megemlítjük azokat a munkacsoportokat és vezetőjüket, akikről korábban már részletesen hírt adtunk:

Karitás munkacsoport: Munkácsi Péter

Email: karitasz @ ujlakitemplom.hu

Oltárdíszítők: Szántó Gézáné Terjék Eszter

Email: oltardiszitok @ ujlakitemplom.hu

írta Harmat Péter

Email: alelnok @ ujlakitemplom.hu

Kiirtani a konkolyt?

„A szolgák erre megkérdezték tőle: »Akarod-e, hogy elmenjünk és kiszedjük belőle?»

Ő (a gazda) azonban azt felelte: »Nem, nehogy a konkolyt kiszedve kitépjétek vele együtt a búzát is. Hagyjátok együtt felnőni mindkettőt az aratásig.» (Mt 13,28b–30a)

Bizony sokszor véljük úgy, hogy a világ minden bajára megoldás lenne, ha csak valóban keresztények lennének a Földön. Ez már egyenesen az Isten Országáa lenne. Miután kiirtottuk mindazokat, akik nem igazi keresztények, nem lenne több erőszak, háború, lopás stb. Milyen szép is lenne.

Talán még kivitelezhető is lenne. Talán. De nem szabad megtennünk: Jézus ezt keményen megtiltja. Az ítékezés joga nem a mienk, „Egy törvényhozó és bíró van, az, aki megmenthet és elveszithet. Te pedig ki vagy, hogy felebarátodat megítéled?” (Jak 4,12) A törvényhozó és bíró pedig emberi mértékkel fel nem fogható mértékben türelmes a bűnössel szemben. Hátha megjavul, hátha megváltozik.

Le kell gyűrnünk indulatainkat. Ezek az indulatok csak bűnre vezethetnek bennünket.

Balthazár Zsolt

Szeder

A Szeder közösség az Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia egyik ifjúsági közössége. Jelenleg tíz 14 és 16 év közötti fiatal jár a csapatba, Zsombory Benedekkel vezetjük őket. Benedekkel mindketten egyetemisták vagyunk. Most szeptemberben lesz hét éve, hogy megalakultunk, az első évben Udvary Gergő és

felesége, Betti vezették ketten a csapatot. A mostani tagok közül többen később csatlakoztak. Gergőék már akkor együtt jártak, amikor elkezdték vezetni a Szedreket, de csak pár évre rá házasodtak össze. Benedek és jómagam a második évtől kezdtünk el „besegíteni”, és három évig vezettünk Bettivel és

Gergővel együtt. Azóta eltelt újabb három év, és egy fantasztikus csapat kovácsolódott belőlünk; nagyban köszönhetjük Bettiéknek, hogy ilyen jó alapot adtak.

Annyira megszerettük egymást és a „köziken” (összejöveteleinken) uralkodó lendületes hangulatot, hogy az elmúlt években minden szombaton összegyűlik a csapat. Beszélgetünk, imádkozunk, játszunk, de természetesen a közös evés is szerves része a programnak. Év közben van egy őszi és egy tavaszi hétvége, amit együtt töltünk a Velencei-tónál. Ilyenkor sokat beszélgetünk aktuális, a fiatalokat foglalkoztató témákról, játszunk és kirándulunk. Az év legvártabb attrakciója pedig nem más, mint a nyári tábor. Egy hetet töltünk közösen valamely, a civilizáció által alig érintett tisztáson. Teljesen nomád körülmények között próbálunk meg túlélni. Na jó, azért nem teljesen nomád, de sátorban alszunk, táborúzőn főzzük a vacsorát, és – bizony – patakban fürdünk. Az esti ima után kezdetét veszi az éjjeli őrség. Általában ketten őrködnek másfél-két órát, hogy az erdő lakói, például róka („akihez” eddig minden évben volt szerencsénk) ne egye meg a másnapi ételünket. Igaz, ilyenkor a sötét miatt ez bátorságpróba is, de eddig minden párosnak sikerült legyőznie a fenevadakat. A táboroknak mindig van

témájuk; idén a japán kultúra került középpontba, de volt többek között Narnia, gall, illetve ógörög témájú táborunk is. A tábor egyik fontos része a lelkinap, amikor Ferenc atya jön le hozzánk misét tartani, még akkor is, ha Magyarország egy távolabbi vidékére megyünk kirándulni.

Az idei tábor a Pilisben volt a Kárpát-forrásnál július első hetében. Mindenki lejött, hisz ez az év legfontosabb hete a Szeder közösségben. Hívtunk még két segítőt; Czétényi Gellértet és Bárdos Boldizsárt, akik segítettek nekünk a programok lebonyolításában, és azt kell mondanom, nélkülük nem sikerülhetett volna ilyen jól a tábor.

A csapatszellem érezhetően évről-évre egyre jobban erősödik, ahogy a csapaton belüli személyes kapcsolatok kialakulnak, megerősödnek. Ha az egyikünk szomorú, az mindenkinek fáj, ha viszont valaki boldog, annak mindenki örül. Úgy gondolom – és próbálom minden elfogultságomat félretenni – hogy ez egy különleges társaság, kivételesen értékes fiatalokkal. Hálás vagyok, hogy egy ilyen fantasztikus közösség tagja lehetek, ahol életre szóló barátságok születnek.

Aszalós Rita

Keresztény szófejtés

bérmál

Kezdetben vala a latin *firmus*, *firma*, *firmum* melléknév, 'erős, szilárd, tartós, állhatatos' jelentésben. Ennek származéka a *firmare* ige, melynek jelentése: 'megerősíteni'. Az ige jelentése maga is megerősíthető egy igekötővel, így jutunk a *confirmare* szóhoz, melynek származéka a cselekvés végzését ill. eredményét jelölő *confirmatio*, azaz 'megerősítés'. Ez a bérmálás latin neve.

A latin igét a kereszténységet fölvevő germánok/németek *firmen* alakban vették át nyelvükbe, ennek származéka a *Firmung*, a német 'bérmálás'.

Az ige a németből vagy esetleg közvetlenül a latinból került a délszláv nyelvekbe, a szó elején azonban a foggal és ajakkal képzett *f* hang helyett a két ajakkal képzett *b* hangot ejtették. Így lehetett a délszláv közvetítés eredménye a magyarban a *bérmál* ige, melynek második hangja egy, a magyar nyelvjárásokra jellemző *é/í* ingadozás (vö: *néz/níz*) eredménye. Rendszerint az *é*-hangzós alak vált irodalmivá.

Különösebb módja a szóképzésnek a visszakövetkeztetés egy nem létezett gyökre: így jutottunk ugyanis a *bérmál* igétől „vissza” a sose volt *bérma* gyökhöz, mely önálló szóként ugyan nem, de összetételek előtagjaként él nyelvünkben, vö. *bérmaszülő*, *bérmalevél*.

A reformáció egyházai a bérmálást mint szentséget elvetették, mégis szükségét érezték valami hasonló szertartásnak, ezért a XVII. században bevezették a konfirmációt. (Érdekesség, hogy az anyanyelv egyházi használatának szorgalmazói ez esetben visszatértek a latin kifejezéshez.) A protestáns konfirmáció lényegében nagykorúsítási szertartás, amely feljogosít az úrvacsora vételére.

Talán érdemes kitérni a latin *firmus* melléknév egy másik származékára is. Az olaszban a *firma* szó – a megerősítés jellegzetes formájaként – '(név)aláírás'-t jelent, más nyelvekbe átkerülve (ném. *Firma*, fr. *firm*, ang. *firm*) pedig – a 'jogszerű, hivatalos aláírás' értelemből kiindulva – 'cég, vállalat, vállalkozás' értelmet kapott.

Szaszovszky József

Renoválásra gyűjtünk

A templomkertben és a Felhézsi utcában már láthatjuk annak jeleit, hogy folytatódik templomunk homlokzatának felújítása. Ehhez azzal a feltétellel kaptunk külső támogatást, hogy a munkálatok be is fejeződjenek az idén, az eredmény, a szép homlokzat tehát meglesz. Ennek eléréséhez kértünk újra „belső” támogatást a tisztelt hívektől. És kaptunk, komoly mértékben: 3.370.035 Ft-ot eddig, amit hálással köszönünk a nagylelkű adományozóknak. Külön megköszönve azoknak, akik, mint a bibliai özvegyasszony a fillérjeikből adakoztak.

Templomi gyűjtésünk célja nem csupán anyagi természetű, vagyis az, hogy nagy legyen a pénzadomány, és szebb legyen a templomunk. Van ennek mélyebb, lelki gyökere is. Aki e célra adakozik, az maga is érezheti, hogy részt vesz a közös építésben, tagja templomi közösségünknek. Ennek a közösségnek pedig szüksége van személyes kapcsolatokban jelen levő, imádságban, szolgálatban, közös élményekben részt vevő tagokra.

H. P.

Kerek Imrétől (1941–2017) búcsúunk

Nehéz évek és megpróbáltatásokkal teli utolsó hónapok után július 23-án, vasárnap Kerek Imre barátunk és hívőtársunk az örökkévalóságba költözött.

Imre feleségével, Judittal több mint fél évszázadot töltött boldog házasságban. És közös életüket kezdettől fogva újlaki hívőként élték le, amióta pasaréti esküvőjüket követően beköltöztek zöldmáli otthonukba. Itt két leánygyermeket neveltek föl, ma már két fiúunokájuk is a felnőtt kort közelíti. Imrének hivatása volt a kémia, már diákként is. Fizika–kémia tanári diplomát szerzett az ELTÉ-n, ahol egy évtizeden keresztül oktatott is. Később az Akadémia különböző munkabizottságaiban és laboratóriumaiban, hivatalokban és intézetekben foglalkozott porvizsgálati módszerekkel és környezetvédelemmel, veszélyes hul-

ladékokkal vagy például a vörösiszap hasznosításának kolloidkémiai vonatkozásaival.

Templomunkban leggyakrabban a kilenc órai szentmisén láthattuk, amíg egészségi állapota ezt lehetővé tette. Eljárt az etikai körbe, eljött beszélgetni a második vasárnapi „teázásokra”. Részt vett a hagyományos jótékonyági esteken, nem is csak nézőként, hiszen költeményeiből is hallhattunk a rendezvényeken. Derűs, férfias egyénisége, sokoldalú érdeklődése kedvelté tette őt a közösségi összejöveteleken.

Élete utolsó szakaszában Imrének kijutott a szenvedésből. Ezért is reméljük és kérjük, legyen jószágos bírója a gondviselő Isten.

Sz. J.

Hírek, hirdetések

Július 2-án volt ország- és világszerte a Péter-fillérek gyűjtése. Az újlaki hívek 183.000 forintot adtak össze, a jelentős összegért ezúttal is köszönetet mondunk a nagylelkű adakozóknak.

Július 22-én a 8. Muzsika Hídja Nemzetközi Kórusfesztivál kórusversenyén Arany Oklevelet nyert az újlaki Sarlós Boldogasszony Kórus. Gratulálunk sikerükhöz, mellyel plébániánknak is elismerést szereztek. A Százhalombattán megrendezett három napos fesztiválon kínai, valamint szakrális és nemzetiségi magyar kórusok vettek részt. A fesztivál célja a zene és a kóruséneklés segítségével hidat képezni az ázsiai és európai kultúra között.

Beran Ferenc plébános atya július 31-től augusztus 11-ig szabadságon van. Ebben az időben hétköznapokon a reggeli szentmisék elmaradnak. Az esti szentmiséket Spányi András atya tartja. A vasárnapi szentmisék rendje változatlan.

Vasárnap, augusztus 6-án a reggel 9 órakor kezdődő szentmisét Nyíri Tamás professzor úrért ajánljuk fel, aki plébániánk területén lakott és templomunkban lelkipásztori szolgálatot is végzett.

Augusztus 15-én Nagyboldogasszony kötelező ünnep. A munkanap miatt a szentmiséket reggel fél 7-kor, 9 órakor, délelőtt fél 11 órakor és este 6 órakor tartjuk.

Augusztus 20. vasárnapra esik. Reggel 9 órakor és délelőtt fél 11 órakor lesz szentmise. Az esti 6 órakor kezdődő szentmise elmarad, mert 5 órakor a Szent István bazilika előtti téren ünnepi szentmise kezdődik. Kérjük a híveket, ha lehetőségük van, vegyenek részt ezen a központi szentmisén és körmeneten.

Családi események júliusban:

A keresztség szentségében részesültek:

Július 2: Kiss Márkó

Július 16: Zotter Márk Ferenc

Július 23: Bokor László és Kis Klára

Házasságot kötöttek:

Július 7: Molnár Csanád és Mikecz Annamária

Július 22: Csóka Lajos és Szegedi Anna

Halottaink:

Tóth Etelka Emőke (74), Sonkoly Istvánné (85), Kozek Lelle Anna (13), Horváth Ferencné Etelka (92), Némethi Alexandra (68), Rőcsei György (88), Horváth Bertalanné Éva (72), Kerek Imre (76)

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (*kiv. január*)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet teremben.

Együtt imádkozzuk a teljes rózsafüzért minden hónap 2-án 16⁰⁰ órától a Szent Margit teremben.

Minden hónap harmadik szerdáján 18³⁰-kor bibliaóra a Szent Erzsébet teremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

A Sarlós Boldogasszony Kórus próbái:

hétfőn és csütörtökön 19⁰⁰ - 21⁰⁰ a Szent István teremben (Felhévizi u. 2.).

Minden érdeklődőt szeretettel várunk személyesen a próbákon, vagy telefonon: Török Andrea karnagy (20/483-0149)

(*jelenleg nyári szünet van*)

Schola próbák:

kéthetente vasárnap 8:30-tól, a szentmise előtt. Mindenkit, aki szeretne énekes oltárszolgálatot ellátni, szeretettel várunk.

Jelentkezni személyesen, vagy telefonon lehet: Tóthné Benkő Krisztina (20/586-0173), Tóth Miklós Zsolt (20/384-0493).

(*jelenleg nyári szünet van*)

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános